

Col·lecció de Santa Magdalena de Conangle al Museu Episcopal de Vic

Les Masies de Roda

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Museu Episcopal de Vic, Plaça Bisbe Oliba, 3, 08500 Vic
Emplaçament: Al centre històric de Vic

Coordenades:

Latitud: 41.99014
Longitud: 2.3066
UTM Est (X): 442565
UTM Nord (Y): 4648914

Classificació

Número de fitxa: 08116-137
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Col·lecció
Estil / època: Medieval Gòtic
Segle: XV
Estat de conservació: Bo
Protecció: Física
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Privada accessible
Titular: Bisbat de Vic, C/ Santa Maria, 1 - 08500 VIC
Fitxes associades:
[Santa Magdalena de Conangle](#)
Autoria de la fitxa: Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa: dt., 01/06/2010 - 02:00

Descripció

El Museu Episcopal de Vic té dins les seves col·leccions diferents materials provinents del terme de les Masies de Roda. A continuació detallarem els materials que pertanyen a Santa Magdalena de Conangle amb el codi que correspon al catàleg del museu i la seva datació: MEV 14: Compartiment central del retaule de Santa Magdalena de Conangle, datat vers la primera meitat segle XV. MEV 18: Compartiment del retaule de Santa Magdalena de Conangle, datat vers la primera meitat segle XV. Tots dos elements estan actualment exposats per separat. La part central del retaule està exposada a les sales obertes al públic general, i el compartiment general està exposat a les galeries d'estudi, accessible solament sota demanda prèvia. En el retaule central s'aprecia a una Santa Magdalena majestuosa, engalonada amb una túnica vermella amb decoracions daurades. Aquesta es presenta dempeus, amb un tro darrera seu, una corona daurada sobre el cap, un rosari a la seva mà dreta i, a l'altre, un pot de perfum, com atribut que fa referència al ungiment dels peus de crist. El segon compartiment, més petit i que conformaria un lateral, presenta un episodi de la seva vida. En ell es presenta la santa amb una aurèola daurada sobre el cap i amb un cabells molt llargs que la cobreixen a mode de vestit. Al voltant seu s'aprecia un grup de quatre àngels que la subjecten en l'aire. A la seva dreta es pot observar un altre ermità, testimoni del miracle. Aquesta pintura descriu la penitència de la santa a la Provença, on va arribar per mar. Aquesta es retirà a una cova -la Sainte-Baume- als afores de Marsella, on hauria dut una vida de penitència durant 30 anys. Degut al seu aïllament, uns àngels la pujaven al cel per alimentar-la i després era retornada a l'ermitori. Segons aquesta llegenda, quan va arribar l'hora de la seva mort, fou portada pels àngels a Ais de Provença, on va rebre l'eucaristia de mans de Maximí d'Ais. Totes dues són pintures al tremp sobre fusta, de marcat caràcter gòtic i realitzades vers el segle XV. La seva autoria s'atribueix al mestre Fonollosa, es creu que foren pintades a Vic i posteriorment portades a Conangle.

Història

Maria Magdalena és esmentada, tant en el Nou Testament canònic com en diversos evangelis apòcrifs, com una distingida deixeble de Jesús de Natzaret. És considerada santa per l'Església Catòlica Romana, l'Església Ortodoxa i la Comunió Anglicana, les quals en celebren la festa el 22 de juliol. Revesteix una especial importància per als corrents gnòstics del cristianisme. El seu nom fa referència al lloc de procedència: Magdala, una ciutat situada a la costa occidental del llac de Tiberíades l'existència històrica de la qual és objecte de debat. El seu cos fou sepultat en un oratori construït per Maximí d'Ais a Villa Lata, conegut des de llavors com Sant Maissemin de la Santa Bauma (Ais de Provença). En aquesta ubicació, es va construir un gran monestir dominic, d'estil gòtic, un dels més importants del sud de França. El 1600, les suposades relíquies foren dipositades dins un sarcòfag encarregat pel papa Climent VIII, però el cap es va dipositar a part, en un reliquiari. Les relíquies foren profanades durant la Revolució Francesa. El 1814 es va restaurar el temple i es va recuperar el cap de la santa, que es venera actualment a aquest indret.

